

PRZECIĘCIE (5) *sb n*

Pierwsze e jasne, końcowe pochylone.

sg N przecięć (4); -é (1), -(e) (3). ◇ G przecięcia (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Naruszenie całości jakiejś powierzchni czymś ostrym; intercisio Mącz (2) : Mącz 30a; Sectile – łatwi do przerznięcia, do przecięcia. Calep 960b.*

2. *Rana cięta; sectura Mymer¹, BartBydg (2) : Sectura. Haung. Przecięcie. Mymer¹ 35v; BartBydg 141.*

3. *Urywek tekstu (1) : Pericope – Przecięć cięż [!], przegrodek w mowie. Calep 781b.*

Synonimy: 1. przerzeczanie, przerznięcie; 3. przegrodek.

Cf PRZECIĄĆ

KW